

Arrest

nr. 238 183 van 9 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2020 die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partij van 2 juli 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegegeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1.1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

1.2. Waar verzoekster laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, §3, lid 3 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen, wijst de Raad er op dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) binnen de door voormeld artikel gestelde termijn worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk diende te worden genomen en het CGVS een onderzoek ten aanzien van verzoekers land van herkomst, zijnde Eritrea, diende te onderzoeken zoals verzoekster suggereert in het verzoekschrift.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekster internationale bescherming verkregen heeft in Malta. Verzoekster betwist dit niet.

In de bestreden beslissing wordt op duidelijke wijze gemotiveerd dat verzoekster persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Malta verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Malta.

3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

De Raad merkt op dat Malta als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoeksters status en waarvan zij gebruik kan maken. Hieruit volgt het vermoeden dat de fundamentele rechten van verzoekster er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Malta het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekster in Malta niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoekster toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, in casu Malta, te weerleggen (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.). Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Malta van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Malta verleend werd, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, verzoekster niet aantoont dat de bescherming die haar in Malta verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekster een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Malta. Verzoekster slaagt er niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu zij niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd voor het CGVS en zij zich slechts beperkt tot het citeren van bepaalde artikelen uit de Kwalificatierichtlijn. Uit het betoog in het verzoekschrift kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Malta waarin verzoekster zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Malta en blijft in gebreke om aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Malta de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Bovendien onderscheidt de Raad, op basis van de stukken die voorliggen, geen concrete elementen waaruit het tegendeel blijkt.

Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekster verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Malta te worden toegelaten.

Verzoekster maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Malta werd verleend, kan stellen.

4. Gelet op het voorgaande lijkt verzoekster geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Malta.”

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. In haar pleitnota van 2 juli 2020 voert de verzoekende partij aan hetgeen volgt:

*“De verzoekende partij heeft op 22 juni 2020 een beschikking ontvangen
De beschikking stelt dat haar beroep verworpen kan worden door middel van een loutere schriftelijke procedure en motiveert dit als volgt :*

(...)

Verzoekende partij kan zich niet akkoord verklaren met deze beschikking om de volgende redenen:

Verzoekende partij heeft verklaard dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die zij heeft verkregen in Malta, omwille van de vernederende levensomstandigheden aldaar. Een terugkeer naar Malta zou aldus een schending van artikel 3 EVRM inhouden. Tijdens het CGVS-gehoor heeft verzoekende partij uitgebreid verteld over o.m. de slechte levensomstandigheden en de discriminatie en geweld ten aanzien van (erkende) vluchtelingen en subsidiair beschermden in Malta:

Verzoekende partij kwam, na een kort verblijf in het opvangcentrum op straat terecht en was afhankelijk van de ‘goodwil’ van de mensen om haar en haar kinderen bij hen in huis te nemen zodat zij niet dakloos werd: p. 16 CGVS

Dit is dus niet zomaar een blote bewering, doch wel een lot dat vele vluchtelingen in Malta moeten ondergaan. In de beschikking wordt op geen enkel ogenblik ingegaan op de concrete situatie van verzoekende partij en haar kinderen.

Dit zijn uiteraard geen “fait divers”. Integendeel, het is één van de meest onmenselijke en vernederende zaken die een individu kan meemaken.

Het valt dan ook niet te begrijpen dat de beschikking dit zelfs niet au serieux lijkt te willen nemen.

Gezien al het voorgaande, kan verzoekende partij zich dan ook niet akkoord verklaren met de beschikking die haar vrees en relaas in twijfel trekt.”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen niet verder komt dan het verwijzen naar haar verklaringen dat zij zich, naar haar mening, niet langer kan beroepen op de bescherming die zij heeft verkregen in Malta, omwille van de vernederende levensomstandigheden aldaar. Zij verwijst hierbij naar de verklaringen afgelegd bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreffende *“o.m. de slechte levensomstandigheden en de discriminatie en geweld ten aanzien van (erkende) vluchtelingen en subsidiair beschermden in Malta.”* en betoogt na haar verklaring te hebben herhaald omtrent de afhankelijkheid van de mensen om haar met haar kinderen onderdak te geven: *“Dit is dus niet zomaar een blote bewering, doch wel een lot dat vele vluchtelingen in Malta moeten ondergaan.”* en verwijst naar haar concrete situatie die naar haar mening geen *“fait divers”* is, waarna zij aangeeft niet te begrijpen dat de beschikking dit zelfs *“niet au serieux lijkt te willen nemen”*.

De verzoekende partij beperkt zich dan ook tot het uiten van loutere kritiek waarbij zij eraan voorbijgaat dat haar persoonlijke levensomstandigheden op zich niet in twijfel worden getrokken, doch dat na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, de verzoekende partij niet aantoonbaar dat de bescherming die haar in Malta verleend werd, ontoereikend zou zijn. Zij laat na concrete en valabele argumenten bij te brengen die de grond in voormelde beschikking en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in een ander daglicht plaatsen.

De verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband wordt vastgesteld:

“In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Malta hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U verklaarde in Malta geen problemen te hebben gekend met de autoriteiten (notities CGVS, p.19). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Malta gelden. In het bijzonder verklaart u na op de arbeidsmarkt aan de slag te zijn gegaan geen aparte uitkering meer voor uw kinderen te hebben ontvangen, zoals u dat wel kreeg wanneer u niet werkte (notities CGVS, p.19). Omdat u voor uw kinderen diende te zorgen kon u de aan u aangeboden voltijdse werkcontract niet aannemen en slechts deeltijds werken (notities CGVS, p.18,19). U zou het hierdoor lastig hebben gehad om rond te komen met uw salaris, waarvan u ondermeer de huur van uw woonst en nutsvoorzieningen zoals water en elektriciteit diende te betalen (notities CGVS, p.18). Gepolst of u in Malta instanties had aangesproken om uw problemen aan te kaarten, gaf u aan in een kantoor te zijn langs geweest, maar er te hebben vernomen dat men u niet kon helpen. Men zou er u ook hebben gemeld dat u met uw beschermingsstatuut geen recht had op kindergeld (notities CGVS, p.20). Dat u in Malta geen recht zou hebben gehad op een bedrag voorzien voor uw kinderen wordt echter tegengesproken door algemene informatie over het sociale systeem in Malta, toegevoegd in het administratieve dossier. Hieruit blijkt immers dat de ingezetenen van Malta wel degelijk aanspraak kunnen maken op kinderbijslag. Dat u langs de ene kant wel toegang had tot de arbeidsmarkt –u werkte in een zorginstelling voor ouderen- en toegang had tot gratis ziektezorg (notities CGVS, p.18,22), maar langs de andere kant zou uitgesloten zijn geweest van het recht op kindergeld, is dan ook een blote bewering. Uw stelling dat men u bij de sociale instelling waar u uw problemen ging aankaarten niet zou hebben geholpen staat overigens haaks op uw verdere uitleg waaruit blijkt dat men u er wel van materiële hulp had voorzien. Luidens uw verklaringen kreeg u eens in de twee weken voedsel- en andere (materiële) hulp (notities CGVS, p.21). U gaf verder aan te hebben besloten naar België te komen om uw levensstandaard te verbeteren (notities CGVS, p.18,21,22). De door u opgeworpen vertrekmotieven zijn dan ook van louter persoonlijke en socio-economische aard.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijner aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructures. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten.

De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Malta verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Malta en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de

verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn)."

In voornoemde beschikking wordt dan ook op pertinente wijze uiteengezet:

"De Raad merkt op dat Malta als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoeksters status en waarvan zij gebruik kan maken. Hieruit volgt het vermoeden dat de fundamentele rechten van verzoekster er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Malta het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekster in Malta niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoekster toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, in casu Malta, te weerleggen (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.). Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Malta van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Malta verleend werd, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, verzoekster niet aantoont dat de bescherming die haar in Malta verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekster een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Malta. Verzoekster slaagt er niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu zij niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd voor het CGVS en zij zich slechts beperkt tot het citeren van bepaalde artikelen uit de Kwalificatierichtlijn. Uit het betoog in het verzoekschrift kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Malta waarin verzoekster zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Malta en blijft in gebreke om aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Malta de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Bovendien onderscheidt de Raad, op basis van de stukken die voorliggen, geen concrete elementen waaruit het tegendeel blijkt.

Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekster verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Malta te worden toegelaten.

Verzoekster maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Malta werd verleend, kan stellen."

De verzoekende partij slaagt er niet in voormelde gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu zij niet verder komt dan het voeren van een algemeen betoog en het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen. Uit het betoog in de pleitnota kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Malta waarin de verzoekende partij zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. De verzoekende partij brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Malta en blijft in gebreke om aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Malta de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Dat de

levensomstandigheden in Malta moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij niet concreet aan dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Malta in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Bovendien heeft de verzoekende partij evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat zij geen beroep kon doen of zou kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten in Malta, en kunnen er in hoofde van de verzoekende partij geen indicaties van een doorslaggevende kwetsbaarheid worden ontwaard. De verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het EHRM en het HvJ, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Malta werd verleend kan stellen.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS